

چطور می‌شود کودکان را با طبیعت دوست کرد؟

برای آنها که ماه‌هاست دور هم جمع نشده و دوستانشان را ندیده‌اند، روزهای ملال‌آوری است. ملال حتی به دنیای کودکان هم راه می‌یابد و خودش را به دل‌های کوچک و شادمان می‌رساند. دلتنگی پشت دلتنگی و آرزوهایی که امیدوارند بزودی برآورده شود.

برای آنها که ماه‌هاست دور هم جمع نشده و دوستانشان را ندیده‌اند، روزهای ملال‌آوری است. ملال حتی به دنیای کودکان هم راه می‌یابد و خودش را به دل‌های کوچک و شادمان می‌رساند. دلتنگی پشت دلتنگی و آرزوهایی که امیدوارند بزودی برآورده شود.

به گزارش ایسنا، روزنامه ایران در ادامه نوشت: این روزها وقتی از بچه‌ها بپرسید چه آرزویی دارند، بیشترشان می‌گویند کرونا برود و دوباره پیش دوستانمان برگردیم. آدم قلبش می‌شود واز ته دل امید می‌بندد به روزی که آرزوی این دل‌های کوچک برآورده شود. آنها تمام خواسته‌هایشان همین قدر صادقانه و زیباست. وقتی محبت می‌کنند، بی‌ریا و دلنشین است و هنگام دوستی، دوست‌ترین‌ها هستند. برای همین هم هست که باید از همان کودکی، آنها را با دوست‌مهمی آشنا کرد؛ طبیعت. اینجوری دوستی‌شان پایدار و ابدی می‌شود و چه چیزی بهتر از همراهی همیشگی با طبیعت و محیط زیست؟

روز درختکاری همیشه فرصتی بوده برای یادآوری اهمیت این دوستی. برای آدم بزرگ‌ها که از دنیای کودکی فاصله گرفته‌اند حتی مفهوم دوستی با انسان‌ها هم گاهی رنگ می‌بازد و منفعت‌طلبی جای آن را می‌گیرد. برای بچه‌ها اما جنس این دوستی هم همان قدر زلال است که دوستی‌های دیگرشان. طبیعت به روی آنها آغوش می‌گشاید و پذیرایشان می‌شود و امید دارد که دوستان بهتری از گذشتگان باشند؛ مهربان‌تر و دلسوزتر.

در آستانه روز درختکاری، گروهی از کودکان که در قالب کودکان نیکوکار آموزش می‌بینند و فعالیت می‌کنند، تصمیم گرفته‌اند توجه مردم را به این دوستی یعنی دوستی با طبیعت جلب کنند. بگذارید از زبان خودشان بیشتر بشنویم.

امیرعلی عزیزیان ۱۴ ساله می‌گوید: «ما بچه‌ها به مناسبت روز درختکاری، گروهی تشکیل دادیم تا به مردم آگاهی بدهیم که با درختان بیشتر مهربان باشند تا محیط زیستی سالم‌تر داشته باشیم. من می‌خواهم بگویم که درخت‌ها مثل پرندها نیستند که وقتی جنگل آتش گرفت کوچ کنند و از آنجا بروند. درخت‌ها در جنگل می‌مانند اما نمی‌توانند جنگل را نجات دهند. در واقع درخت‌ها ریه‌های زمین و ما هستند و ما برای حفاظت جسم و روحمان باید از آنها نگهداری کنیم. ۱۵ اسفند روز درختکاری است؛ روزی که به یادمان می‌آورد هرکدام از ما برای داشتن زمینی سبزتر نقش مهمی داریم. باید قدر این نعمت خدا را بیشتر بدانیم و در حفظ و نگهداری آن بیشتر تلاش کنیم.»

نگار ۶ ساله، خواهر امیرعلی صحبتش را با یک بیت شعر شروع می‌کند که معلوم است آن را خوب یاد گرفته و بارها با خودش تکرار کرده است: «برگ درختان سبز در نظر هوشیار هر ورقش دفترست معرفت کردگار.» نگار بعد از خواندن این شعر درباره آن توضیح می‌دهد: «در واقع هر برگ درخت برای ما یک پیامی دارد و ما اگر هوشیار باشیم این پیام را می‌فهمیم. به نظر من ما درخت‌ها را با قلبمان می‌کاریم نه با دست‌هایمان.»

وهاب پاکی ۱۴ ساله هم این‌طور می‌گوید: «ما به همه چیز مهربانی می‌کنیم، هم به انسان‌ها و هم به گل و گیاه. الان هم روز درختکاری نزدیک است و ما برای این روز کاری کرده‌ایم و روی برش‌های تنه درخت‌هایی که به هر دلیل از بین رفته‌اند شعارهایی نوشته‌ایم و قرار است آن را در روز درختکاری اطراف مؤسسه و محل زندگی‌مان نصب کنیم تا مردم با اهمیت حفاظت از درختان آشنا شوند.»

علی مجیدی هم از کودکان نیکوکار است. او هم نظرش این است: «ما خیلی کارها را درباره نیکوکاری یاد می‌گیریم. فعالیت‌های اجتماعی را یاد می‌گیریم و از آنها استفاده می‌کنیم. هر چند وقت یک بار هم دور هم جمع می‌شدیم که الان به خاطر کرونا خیلی وقت است که دور هم جمع نشده‌ایم اما به صورت آنلاین سعی می‌کنیم برنامه‌هایمان را برگزار کنیم و حفاظت از درختان و محیط زیست را یاد بگیریم. همچنین ما یاد می‌گیریم که به همه کمک کنیم چون همه‌مان انسان هستیم و فقط از لحاظ مالی مثل هم نیستیم پس باید به آنها بی‌کمک‌مانی مالی ندارند کمک کنیم.»

یکتا پیشبین ۷ ساله هم کودک نیکوکار کوچکی است که از مهربانی با محیط زیست می‌گوید: «ما باید به محیط زیست کمک کنیم چون درختان، موجودات زنده هستند. ما باید مراقب گیاهان باشیم که صدمه نخورند. ما نباید زباله‌هایمان را در طبیعت بریزیم چون با این کار طبیعت‌مان آلوده می‌شود.»

اعظم حاج یوسفی، فعال اجتماعی و مدیر مؤسسه موعود ایرانیان که در زمینه آموزش نیکوکاری به کودکان فعالیت می‌کند هم این‌طور می‌گوید: «ارتقای مهارت اجتماعی باعث افزایش مهارت کودک از لحاظ ارتباط با دیگران می‌شود. هراسناکی برای داشتن یک زندگی موفق در جامعه، نیازمند کسب مهارت‌های اجتماعی است. افرادی که تعاملات اجتماعی را بلدند در روابط‌شان خیلی بهتر عمل می‌کنند. به همین دلیل من معتقدم که ما باید مهارت‌های اجتماعی را در کودکان خیلی تقویت کنیم و این موضوع از اهمیت بسزایی برخوردار است. وقتی یک کودک در مهارت اجتماعی به قدرت برسد، قطعاً به محبوبیت هم می‌رسد و تبدیل به یک انسان دوست‌داشتنی در جامعه می‌شود. همین موضوع باعث می‌شود که بچه‌ها کمتر دچار کمرویی و انزوای

اجتماعی بشوند. همه ما می دانیم که انزوای اجتماعی در کودکی عواقب درازمدتی دارد و بر بهداشت روانی افراد حتی در بزرگسالی هم تأثیرات جدی می گذارد. به همین دلیل من به عنوان یک فعال اجتماعی و نویسنده کودک سعی کردم بچه ها را با این مقوله آشنا و آنها را با بازی هایی آشنا کنم که باعث رشد اجتماعی و افزایش حس تعامل در آنها شود و از همه مهم تر روحیه مهربانی، همدلی و همکاری را در بچه ها تقویت کند. بچه های ما در دنیای پرخشونتی زندگی می کنند به خاطر همین ممکن است موضوع مهربانی آن طور که باید در وجودشان پرورش پیدا نکند. ما هر از گاهی با بچه ها با رضایت والدینشان گروه هایی تشکیل می دهیم و درباره یکی از آسیب های اجتماعی صحبت می کنیم و در نهایت با بچه ها یک فعالیت اجتماعی انجام می دهیم. در این راستا سعی می کنیم از مناسبت های مختلف فرصت هایی برای ترویج فرهنگ مهربانی بسازیم. این بار هم به مناسبت روز درختکاری خواستیم با بچه ها کار ویژه ای انجام دهیم. ما با بچه ها به این نتیجه رسیدیم که درخت ها خودشان بلدند از خودشان مراقبت کنند به شرط آنکه ما انسان ها آنها را آزار ندهیم. به همین دلیل روی درخت هایی که به هر دلیلی بریده شده بودند شعارهایی نوشتیم تا توجه مردم را به این مسأله جلب کنیم تا درختانی را که توسط افراد سودجو بریده شده اند ببینند و بدانند که ما باید بیشتر از درختان محافظت کنیم و به آنها احترام بگذاریم. از آنجا که مهم ترین نقش در سرنوشت سازی کودکان را والدین ایفا می کنند، از پدر و مادرها می خواهیم برای کودکانشان دوستانی صمیمی باشند و برای اوقات فراغت آنها وقت بگذارند و همراه و حمایتگرشان باشند چون دوستی پدر و مادر با بچه ها باعث می شود بچه ها آنها را محرم اسرار خودشان بدانند و مسائل خود را با آنها درمیان بگذارند.»

آنها می توانند دوستان بهتری برای طبیعت باشند اگر بیاموزند که طبیعت بهترین دوست انسان است. این روزها که همه خسته از کرونا هستیم، روزهایی است برای فکر به اینکه در نهایت طبیعت می تواند نجاتگر انسان باشد. شاید راهی باز کند و پیش پای انسان ملول بگذارد.